

Բնականարար, արտասահմանի հայերս այսօր ծեցրուն չեմ զիտեր, որ հայրենի նոր հեկավարութիւնը ի՞նչ կը խորի Հայաստանի աղաջային նախին, ալ խօսելով հայրենիի դեսական կառուցուածքն վերաբերմար: «Հայանարար, հայրենի ժողովուրդն ալ ոռուադէս շամ չի զիտեր այդ մա-

ԱՎԿԱԽՈՒԹԵԱԸ ԲԱՆԱՊԱՐՅՈՎ

սին: Աւելին՝ Հայոց Համազային Շարժումը, որ իրադեսող դիրք ունի խորհրդադաշն մէց, կրնայ ըլլալ որ այս կենսական, հրատադաշտը իր լուրջ մնանքան առաւելայ դադուցած է, յատկադէս օգոստոս 23, 1990-ին ի վեր, եթ հրադարակութեան Հայաստանի անկախութեան հոչակագիրը: Այդ դասմական օրը մու հայրենիի բնակունց իր անկախութեան գործնքացը, ի ասրբութիւն-Բարձրան նրան նրան նրանուու, Վրաստանի և Մոլդավիայ, որոնք իրենք զիրենք նոյնինեայն անկախ երշակեցին:

Հայաստանի նոր դեկալարտութեան իմաստինը ժնամն եւանգառուած այդ դիրքառումն մէց: Սամարատանը, որ փուրաջանորին չէ, վեճասական ու վանգաւուր կրնայ ըլլայ հայակական կեամին մէց, զիխառուրար ժողովուրդի մը դասմութեան ծակատագրական օրենուն: Անկախարար այդ անուրանի իրողութեանն անհիմն ու սխալ դիրքի ըլլայ Հայաստանի աշխարհաբարձրական դիրքը բարդատել Բարձրան նրան նրանուու դիրքն իւն: Մի՛ մոսան, որ անոնք Խորհրդային Միութեան սկզբանական կազմաւորման մասնակից ալ չին և 1940-ին միայն թօնի կցուցան անուն...»

Հայաստանի վերոյեւսալ դիրքուրումը, որ ի նմանը չունեցաւ Խորհրդային Միութեան բարձրացուցի 15 անդամներն մէց, կը բացայատ այժմու կառավարութեան հայակական բոլորովին անկախ մասնելակերպը, որ կը հիմնուի առաւելարար մեր ժողովուրդի և եկիրի բնական անժամելի դահանջներու կրա:

